

Adjon olcsóbb szénét Várpalota!

Az új kormányprogram megjelenése óta Várpalota még rohamosabban épül, gazdagodik, mint azelőtt. Kettőszázhusz lakást adtak át azóta. Most is 68 lakás épül, 1954 évre összesen 350 lakás felépítését írja elő a terv. Épül a gyönyörű, méreteiben talán megyénk legnagyobb kultúrháza. Bővül az üzlethálózat és még ki tudná hirtelen felsorolni azt a sok mindent, amit a várpalotai dolgozók, elsősorban a bányászok kapnak államunktól.

A várpalotai bányászok így kapják vissza nemcsak a keresetük állandó emelkedésében, hanem közvetve is munkájuk gyümölcsét. Részei tehát az építésnek és tőlük függ elsősorban az, hogy előbb vagy utóbb épül-e fel a város, válik szebbé, gondtalanabbá az élet.

A várpalotai bányászok ma naponta több mint háromszáz tonna szénrel adnak többet az országnak, mint a kormányprogram megjelenése előtt. Fejlődött, erősödött a bánya az utóbbi időben. De több és mind több szénre van szüksége az országnak is, azonban nemcsak többre és jobbra, hanem egyben olcsóbban termelt szénre is. Ezen a téren pedig nincs előrehaladás Várpalotán. Az egy tonna szénre eső költség nemhogy fokozatosan csökkenne, hanem egyre inkább emelkedik. Az 1953-as év első felévi átlagához viszonyítva a termelési költség állandóan növekedett. Ma több mint

15 forinttal drágábban termelnek ki

egy tonna szén, mint a múlt év júliusában. De előfordult az is, például januárban, hogy 20 forinttal emelkedett az egy tonnára eső termelési költség. A termelési költség ilyen nagymértvű emelkedése akadályozza a kormányprogram megvalósulásának ütemét, a dolgozók jólétének emelkedését. A várpalotai bányánál például a kormányprogram előtti átlagot alapul véve, több mint 10 millió forinttal emelkedett a termelési költség. Hatalmas összeg ez, ha azt nézzük, hogy a gyönyörű várpalotai váriskola építése 7 millió forintba került. Több mint 200 bányászcsalád számára építhettek volna ezen a pénzen új, modern lakást.

A termelési költség emelkedése sok aprónak látszó, de mégis jelentős tényezéből adódik. Az egyik az összes dolgozókra viszonyított fejtéjesítmények állandó csökkenése. A kormányprogram megjelenésekor 1943 márciusa volt az egy főre eső teljesítmény, de ez év márciusában 15,84 mázsára csökkent. A termelési költséget, igaz, jelentősen növelte a bányászok többszörös bérrendezése is, amelyet a kormányprogram óta hajtottak végre. Az egy tonnára eső kereset például múlt év júliustól ez év márciusáig 9 forinttal emelkedett. De ezenkívül nagymértékben emelkedett a költség az utóbbi időben, szinte rendszeressé vált beralaptúllépések miatt. Míg a múlt év harmadik negyedében egyszer sem, azóta

minden hónapban túllépték a beralapot.

Ebben nagy része van a sok vasárnapi termelésnek, amikor sokkal drágább költséggel termelik a szénét, csak azért, hogy az elmaradásokat behozhassák a tervet teljesíthessék.

A termelési költség emelkedésének egy másik oka a termelékenység csökkenése. Ezt megtalálni valamennyi üzemrésznél. Vass László elvtárs, a bánya főmérnöke elmondta, hogy nincs munkaerőhiány, mégis kevés az egyes üzemrészeknél a szénen teljesítők száma. A Cseri-aknánál 28-án harminchattal kevesebbet telepítettek szénfalra, mint kellett, illetve lehetett volna. Ugyanez megtalálható, ha nem is ilyen durván a Ferenc-mezőben és az Ősi-uti aknánál is. Természetes, hogy így csökken a termelés, emelkedik a termelési költség,

mert többet kell kifizetni és mégis kevesebb csille szén kerül a felszínre. Ez azután a bányarész elmaradásához vezet. Egyedül az Ernő-mező az, ahol állandóan több dolgozót telepítenek a szénfalra, mint amit terveznek és itt rendszeresen teljesítik is a tervet.

Sok hiba van a technológiai előírások betartásánál is, derül ki Kasza Zoltán, a Ferenc-mező üzemvezetőjének elmondásából. A Ferenc-mezőben, ahol 220 cm magasságot kellene fejteni, ott általában csak 180 cm-t fejtenek, a többi bent hagyják, pedig ugyanannyi anyagot építenek be, mint ha teljesen kifejtették. De ez szinte általános is a Ferenc-mezőben. Ugyanilyen hiba az is, hogy nagyobb állások, karambol, vagy áramkiesés idején a frontmesterek nem adnak szakmáns munkát a bányászoknak, nem használják ki az időt, hanem csak bejegyzik anélkül, hogy termelés, munka lenne mögötte. Ugyan-így még az anyagpazarlás is fennáll.

A legtöbb hiányosság

a munkaátvételek körül van.

A munkaátvevők hanyag munkája következtében gyakori, hogy el nem végzett munkáért jogtalan bért fizetnek ki. Az állandó vizsgálatok sok ilyen helytelen munkaátvétele derítenek fényt, de sok esetben nem tudják elejét venni a hibának. Nézzünk csak egy ilyen példát, ami április elején történt.

Mórocz Endre másodmagával dolgozott, s a lömesternek olyan munkát akart átadni, amit nem végzett el. Az átadás szerint 218 százalékos teljesítményt ért el, amivel 106,51 forint lett volna az egy műszakra eső vajakereset és erre még külön 120 fo-

rint prémium járt volna. A vizsgálat szerint a ténylegesen elvégzett munka csak 113,8 százalékos teljesítménynek felel meg, amire 52,85 forint vajakereset és 17,60 forint prémium jár. Ilyen példa nem egyedül van Várpalotán. Az Ernő-mezőben Sallai István és Horváth János frontmesterek is követtek el már ilyen hibát. A Ferenc-mezőben Gábris Sándor és Szabó János frontmesterek szintén a helytelen munkaátvétel következtében jutottak volna meg nem érdemelt kereset-hez, ha a vizsgálat idejében fényt nem derít a hibákra. Igaz, van ezen a téren sok javulás az utóbbi időben. Nem fordulnak elő olyan súlyos esetek, mint a múlt év végén, a Ferenc-mező 70-es frontján, amikor egy hónap alatt megegyeszer annyit volt az átvett szénmennyiség, mint amit a valóságban kitermeltek és csillekben felszínre szállítottak. Ilyen esetben persze nem tudták már kideríteni, ki a felelős, de levonták a jogtalan bért a front dolgozóinak fizetéséből és így az is károsodott, aki becsületesen dolgozott.

A várpalotai bányánál megvan minden lehetőség ahhoz, hogy állandóan csökkentsék a széntermelés költségeit. Ez a bányászoknak saját érdekük. A jövőben nemcsak több és jobb szén, hanem sokkal olcsóbban kitermelt szén vár az ország a várpalotai bányától. Többet kell tenniük tehát városuk építéséért, saját életük gondtalanabbá, szebbé tételéért. Ha olcsóbban termelnek, annak a hasznát saját maguk érezhetik, hisz ha az ország gazdagodik, még többet tud adni Várpalotának is. Harcoljanak tehát a szén termelési költségének állandó csökkentéséért.

Kiosztották a sztáhanovista kitüntetések

Pénteken adták ki a sztáhanovista kitüntéseket az arra érdemes dolgozóknak.

Sztáhanovista jelvényt Arany Lajos, Bazsó Balázs, Korom János, Hegyesi Sándor, Rajki Ferenc, Schaller András és Czigler András vajakéret kaptak.

Korpádi Gábor, Kovács József, (Bozsóki) Kovács József, (Végh) Kuglics Imre, Makó István, Márton Ferenc, Mercz Ferenc, Németh Béla, Nagy Imre, Oszvári József, Őri József, Rosta Lajos, Semler Ferenc, Szelivolt Ferenc, Surányi József, Tomcsák Sándor, Varga István, Ihász Ferenc, Gu-

bicza Imre, Horváth Imre, Hajcsík Ferenc, Huszár László, Herangli József, Káli Imre, Káli József, Dél Károly, Dél István, Bekker Ferenc és Bótai Károly sztáhanovista oklevéllel lettek kitüntetve.

A várpalotai bánya sztáhanovistáinak száma 161-re emelkedett, ez még mindig kevés, és dolgozóinkon mulik, hogy bányánknak még több sztáhanovistája legyen.

Összinté örömmel üdvözljük új sztáhanovistáinkat, további munkásikereket kívánunk valameny-nyüknek.

Rend és tisztaság a női szállón

Az egész Középdunántúlon, de talán az egész országban nem található olyan szép női szálló, mint a várpalotai.

A szépen berendezett szobákban jól érzik magukat a dolgozó nők, hiány mióta Szabó elvtársnő a gondoktól, még nem volt, sőt annak idején alig volt szakszervezeti tag a szállón, ma már 31 szakszervezeti tag van, akik valóban részt is vesznek a szakszervezeti életben.

Van egy szép társalgó, ez nincs kihasználva, pedig a szobákban van társasjáték s ennek haszná-

latára megkellene tanítani a szálló lakóit és a társalgóban játszani. Ez az MNSZ dolga.

Javaslatot teszünk a vállalatvezetőség felé, hogy a nőiszálló részére vegyen egy zenegépet, hiszen a nőiszálló lakói szorgalmukkal, munkához való jó viszonyukkal ezt feltétlenül megérdemlik. A vállalatvezetőség a varrógép megvásárlásával javaslatunkat elfogadta, reméljük, most is azt látja, hogy javaslataink a dolgozók érdekeit és vele együtt a termelést szolgálják.

Fürdőszobát kell építeni a bölcsődében

A bölcsődét látogattuk meg, ahol dolgozóink gyerekei fokozott gondoskodásban részesülnek, amíg a szülők dolgoznak.

A bölcsődében általában rend van, a kicsik szépek és egészségesek, a 25 gyerek, akik átlagban ott töltik napjaikat, üzemi ruháskákban vannak, gondosan etetik őket, szemmel láthatólag gyarapodnak. A gondozónők nagy szeretettel veszik körül a kicsinyeket, és a mi dolgozóink nyugodtan hagyhatják a bölcsődében gyerekeiket, mert mint mi magunk is láttuk, jó kezekben vannak.

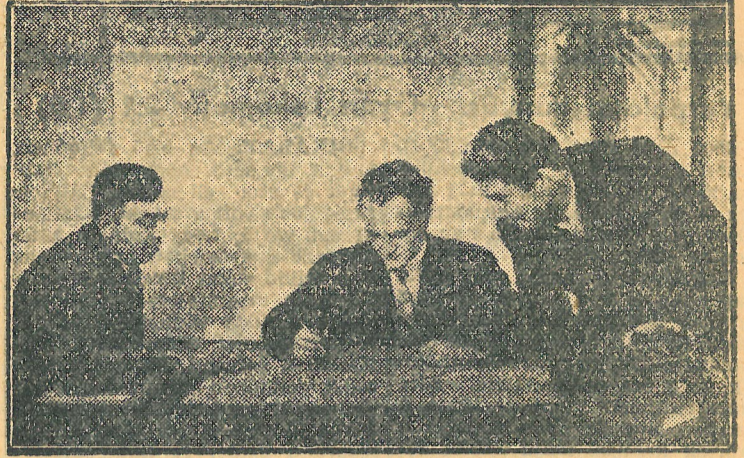
Mind amellett fölvetnénk a Munkásellátási Osztály felé egy

pár hiányosságot. Javasoljuk, hogy sürgősen festessék ki az egész bölcsődét. Legalább egy darab 10 literes fazekat vegyenek, mert a meglévő nem elég a főzéshez, a legfontosabb munka azonban, mint ahogy Marton Teréz vezetőnő elmondja, egy fürdőszoba építése lenne. A helyiség megvan, jelentéktelen alakítással lehetne egy fürdőszobát építeni s akkor elkerülnénk azt, hogy a csecsemőket laborban fűresszék.

Biztosak vagyunk benne, hogy a Munkásellátási Osztály, amely a dolgozók érdekeit szolgálja, javaslatainkat magáévá teszi és végre is hajtja.

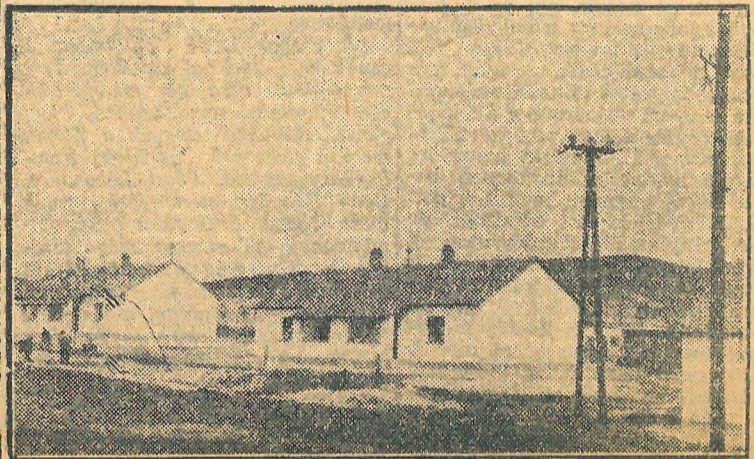
Események képekben

Termelés

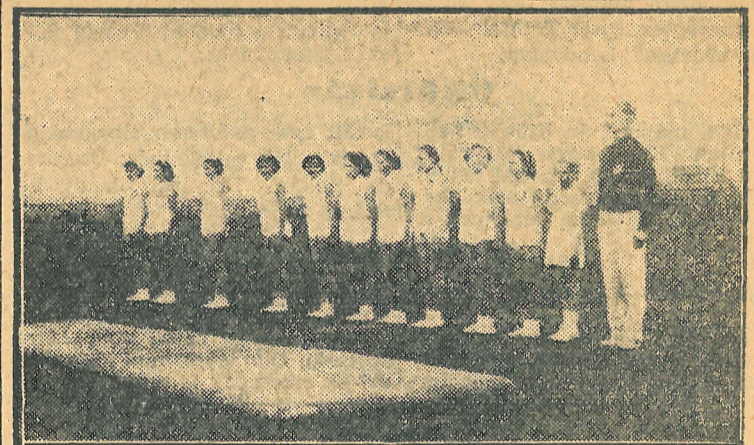
Szöllősi János bányamérnök áprilisi tervét 102 százalékon felelőteljesítette. Munkatársaival bányatervezési munka közben.

Növekvő jólét

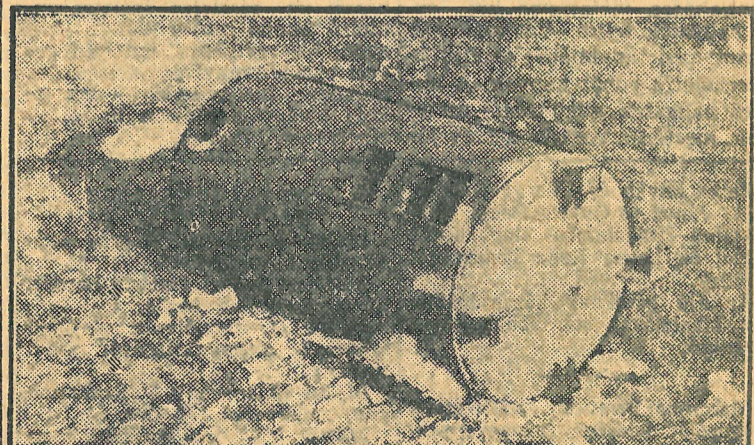
Az új bányászházak, melyek dolgozóink örök tulajdonát képezik, valóságos kis villának is beillenek.

Sport

A május 1-i ünnepségen a bányász női tornászcsapat óriási sikerrel mutatkozott be.

Aminek nem szabadna lenni

Ez a kazán a gyárban egy gödörben fekszik hónapok óta, vadonat új, de az egész bánya területén nem tudja megmondani senki, hogy kié, s ki érte a fel-